

[Frederik Lynge.]

ikke alene danske hernede, men også, og ikke mindst, vi grønlandere er lykkelige over dette. Deres Majestæters besøg i Grønland i 1952 har i allerhøjeste grad været medvirkende til, at Danmark og Grønland allerede i dag er eet og samme rige. Derved er Danmark blevet større udad til den store verden og Grønland blevet eet med Danmark. Dette blive til lykke og velsignelse for helheden: Danmark og Grønland!

Her fra talerstolen vil jeg gerne på Grønlands vegne takke for de store økonomiske ofre, som Danmark hidtil har ydet til udbygningen af Grønland, navnlig siden 1950—1951.

Vi to nye, første gang valgte medlemmer af det høje ting vil gerne bede de øvrige ærede medlemmer om overbærenhed med vort dansk. Vi taler jo desværre ikke så perfekt dansk, som vi gerne ville. Man må huske på, at i vor tid var der ingen børn i skolerne i Grønland, der lærte dansk. Det var først meget sent, vi forsøgte på at lære det danske sprog. Når vi derfor en gang imellem skulle blive nødt til at tage ordet her i dette høje ting, vil det navnlig i begyndelsen blive i form af korte bemærkninger.

Uden at jeg vil komme nærmere ind på de af den højtærede statsminister i redegørelsen allerede nævnte, i samlingen 1953—1954 forventede lovforslag vedrørende Grønland, nemlig kriminallov og ægteskabslov og en lov, der skal muliggøre indførelse af den danske privatret i Grønland, tillader jeg mig at gentage enkelte afsnit i redegørelsen, som jeg mener i særlig grad også har bud til Grønland, nemlig følgende punkter:

For det første:

„På de økonomiske områder vil regeringens bestræbelser i første række sætte ind på en forøgelse af produktion og beskæftigelse.“

Dette gælder i lige så høj grad Grønland.

For det andet:

„Arbejdsløshed gør sig stadig gældende for de ufaglærte, især i visse lokale områder.“

Her må gøres en indsats.

For det tredje:

„Regeringen finder det endvidere påkrævet, at der gøres en indsats mod sø-

sonarbejdsløsheden ... i vintermånederne.“

Vi i Grønland er også begyndt at mærke arbejdsledigheden, især i vintermånederne og navnlig i byerne.

For det fjerde:

„Regeringen tilsiger erhvervslivet ... støtte i de bestræbelser, der udfoldes i denne retning.“

Dette gælder også Grønland.

For det femte:

„Finansieringen af nybyggeriet må tilrettelægges på en sådan måde, at boligstøtten fortrinsvis kommer de mindre-bemidlede familier tilgode“.

Vi har i Grønland mange mindrebemidlede, som trænger til forbedringer.

For det sjette:

„Det er regeringens hensigt ... at fremkomme med forslag, der gør det muligt at fremme saneringen af de dårlige boliger.“

Er der nogen steder, hvor der er dårlige boliger, så er det i Grønland. Selvom nybyggeriet i stor stil skrider frem også der, er der endnu mange steder dårlige boliger.

For det syvende:

„Regeringen finder ... og vil lægge vægt på sådanne reformer og investeringer, som kan medvirke til at øge produktionen, forebygge behov for hjælp, støtte familielivet og forbedre ungdommens vilkår.“

For det ottende:

„Der vil snarest blive fremsat forslag om en særlig ydelse til alders- og invaliderentemodtagere.“

Som man ved, har den danske stat, siden loven om aldersrenteydelse i 1926 også kom til at omfatte Grønland, fuldtud ydet aldersrenten i Grønland, indtil 1950-lovene kom, men derefter har den grønlandske landskasse udelukkende båret udgifterne hertil. Det er mit og min kollegas inderlige håb og ønske, at den store forskel, der er på aldersrenten hernede og i Grønland, i videst muligt omfang må udlignes, ikke just således, at aldersrenten bliver den samme i Grønland som hernede, men dog således, at der sker en forbedring indenfor rimelighedens grænse. Det er hermed min mening, at staten ligesom i tidligere år må komme til at bære en del af udgiften til aldersrenten i